

Nýval ella!

SO slitnaði! Landsstýrið hevur mist parlamentariska meirilutan og kan tí ikki virka longur. Hetta hendi týsdagin, tá formaður sjálvstýrisflokksins handaði lögmanni eitt bræv, har hann ger samgonguni greitt, at sjálvstýrisflokkurin er ikki partur av samgonguni meira. Teir triggir flokkarnir, sum eru eftir í samgonguni, fólkaflokkurin, tjóðveldisflokkurin og kristiligi fólkaflokkurin eiga bert 16 av 32 tinglimunum á lögtingið og hetta er ein ov litð í at hava meiriluta.

POLITISKA støðan er ógreið. Tað verður tosað um um at skipa nýtt landsstýri við somu sambandsflokkinum afturat.

Jógvan Sundstein lögmaður skuldi í gjár hava fund ivð umboð fyrri flokkarnar fyrri at finna fram til, um tað er gjørligt at skipa eina nýggja samgongu.

Ein annar møguleiki er so tann, at øll núverandi samgonga leggur frá sær og letur eina heilt nýggja samgongu sleppa fram. Men verandi andstøðuflokkar hava so ikki nógv tinglimir til at fáa meiriluta, so ein ella fleiri av flokkunum í verandi samgonga mugu vera við. Tað er skrivandi løtu ógjørligt at siga nakað um henda møguleika. Ein møguleiki er so tann sum fyrrverandi lögmaður Atli Dam skjeyt upp valkvæðið, nevniliga ein stór og breið samgonga millum javnaðarflokkin, sambandsflokkin og tjóðveldisflokkin og

møguliga møguliga sjálvstýrisflokkin eisini.

HESIN møguleiki varð royndur eftir valið, men tjóðveldisflokkurin hevði hvørki hug at fara saman við javnaðarflokkinum ella sambandinum. Nú bendir tó okurt á, at flokkurin hevur skift stöðu. Formaður tjóðveldisflokksins segði við sjónvarpið týskvæðið, at flokkurin hevur ásaðnað, at tað er ikki meiriluti fyrri yvirtøkum í løtuni, og tí er hann sinnaður at taka upp samráðingar við eitt nú sambandsflokkin.

HÓAST umrødda stóra samgonga skuldi blivið ein møguleiki so er ikki vist, at lögmaður fer at geva sessin frá sær. Hann hevur nevniliga

møguleika at vera sitandi til eftir eitt móguligt nýval, sum hann sjálvur kann skriva út. Um hann fer at gera tað, er so ein annar spurningur. Men tað er nógv, sum bendir á, at vit fáa eitt nýval, tí neyvan fer Jógvan Sundstein, ið bert hevur sitið sum lögmaður í fyra mánaðir, at geva skarvin yvir og lata øðrum flokkum upp í hendurnar at skipa eina komandi samgongu. Um vit fáa eina nýggja og broytta samanseting av tinginum vil so tíðin vísa. Neyvan nakar er førur fyrri at siga nú, hvat úrslitið verður.

politisk viðmerking

Marita Petersen lögtingskvinna, skrivar

Politiska støðan og støðan hjá fiskivinnuni mugu loysast samstundis

Tað er stjórnarkreppa í Føroyum.

Hetta er eingin nýggjheit, vit hava vitað tað leingi, vilja helst fleiri siga, og rætt er tað, men nú hevur so ein av samgonguflokkunum beinleiðis sagt seg burturur samgonguni, og tað er í hvussu so er ein nýggj støða.

Úrslitið av valinum 8. nov í fjør gav eitt tingmannabýti, sum gjørdi tað trupult at gera eina samgongu, í hvussu so er eina nokulunda arbeiðsføra samgongu.

Aftaná langar og torførar samráðingar fingu vit so eina

samgongu, og 19. januar kom lögtingið saman og valdi lögmann og landsstýrismenn.

Hvussu hevur so arbeiðslagið verið hjá samgonguni? Ja, innanhýsis vita vit onnur ikki, hvussu skilið hevur verið, men út eftir hevur ikki sæð gott út.

Bæði í stórum ella smáum málum hevur verið ósemja. Vit kunnu nevna nokur dømi: kreppulögin, studentaskúlin í Eysturoy, yvirtökumálina og nú til seinast innfølgulögir í samband við eykajáttan til fiskivinnuna.

Hvør, ið hevur skyldina av klandrinum, er ilt hjá uttanfyrirstandi at siga. Teir, sum eru innanfyri, tykja at vera samdir um, at Lasse Klein hevur alla skyldina. Men í samband við kreppulögin var tað í hvussu so er tjóðveldisflokkurin, sum ikki vildi vera við.

Fyri Føroya fólk kann tað fyrri so vitt gera tað sama, hvør hevur skyldina fyrri hvat. Tað, sum vit heldur hava varhugan av, er at samgongan ongantíð er vorðin samd um, hvønn politikk hon skal føra. Teir

hava tosað nógv um alt, sum gerast skal, men tá tað kemur til veruligt arbeiði, so gjørdist einki.

Eisini má áðannast, at leiðslan í samgonguni hevur latið alt ov nógv um seg ganga. Ikki tí, at eg haldi so nógv um sterkar menn, men við hvørt er neyðugt, at onkur sigur, hvar skapið skal standa.

Støðan í dag er so tann, at fiskiprisurin er í botni, ráðfiskagrunnurin er tómur, vit hava politiska kreppu, og landsstýrið megnar ikki at loysa trupulleikarnar.

Hvat úrslitið verður av hesum er ilt at siga. Okkurt verður helst gjørt við fiskaprisirnar. Allir politiskir flokkar vilja hjálpa fiskivinnuni. Men ein slík loysn kann ikki standa einsamøll. Vit mugu hava loyst politisku støðuna samstundis.

Marita Petersen, lögtingskvinna: – Samgongan er ongantíð vorðin samd um, hvønn politikk, hon skal føra

Um henda loysnin verður gamla samgongan við øðrum afturat sær, ein nýggj samgonga, ella um tað verður nýval, fáa vit vónandi skjótt

greiðu á, tí eitt er í hvussu so er vist, at málini skulu loysast beinan vegin.

Marita Petersen